

mindre uvæsentlige. Der kan være Modaltiteter i forskjellig Retning, men Grundprincippet er dette, at det skal være en af Staten garanteret Alderdomsforsørgelsesanstalt, hvori Trængende med direkte Tilskud fra Statens Side kunne sikke sig en Forsørgelse i deres Alderdom. Det er det, der er det Væsentlige, og derfor billiger jeg for mit Bedkommende den Maade, hvorpaa Regjeringen i Principet har søgt at løse Sagen. Altsaa for saa vidt har det været mig en behagelig Overraskelse, at Sagen er kommen frem fra Regjeringens Side, men jeg erkjender, at der for Andre kan være Grund til at nære Forundring over, at Lovforslaget er fremkommet og fremkommet netop nu. Det er ogsaa sagt i denne Sal, at det var Regjeringens Hensigt at benytte Lovforslaget som et Agitationsmiddel ved kommende Valg. Jeg for mit Bedkommende tror ikke dette; men jeg erkjender, at der kan være nogen Grund til at fatte Mistanke i saa Henseende. Jeg skal paapege nogle enkelte Momenter i denne Retning. Det ser ud, som om man ved Affattelsen af dette Lovforslag har, om jeg saa maa sige, maattet ile for visse Aarsagers Skyld; derfor mangler dette Lovforslag statistiske Oplysninger. Jeg kan ikke erkjende, at den Maade, hvorpaa den høitærede Minister idag har for søgt at forklare, hvorfor det ikke var rigtigt eller nødvendigt at fremkomme med saadanne statistiske Oplysninger, skulde være fyldestgjørende. Vi private Mænd, som for et Par Aar siden fremkom med et lignende Lovforslag, ansaa det for at være vor uafviselige Pligt at sørge for, at dette Lovforslag var ledsaget af Motiver, som indeholdt statistiske Oplysninger for at begrunde denne Sag, og saa meget mere maatte det være den høie Regjeringens Sag, naar den fremkom med et saa vigtigt, indgribende Lovforslag, at skaffe de nødvendige Oplysninger tilveie, tilmed da Regjeringen jo har langt lettere, end vi private Mænd havde, ved at skaffe Saadanne. Fremdeles skal jeg pege paa en enkelt Bestemmelse, der, saavidt jeg veed, endnu ikke har været fremdraget, men for mig tyder paa, at man ikke har set sig ret om til alle Sider, som man burde gjøre ved et saadant Lovforslag som dette. Det ærede Medlem, som næstsidst havde Ordet (N. Andersen), pegede paa en Bestemmelse, som findes i Lovforslaget, om, at Bedkommende, som er forsinket i Anstalten, kan anmeldes for denne, til hvem hans Sparekasseoverskud skal udbetales efter hans Død. Jeg tror, at man der har overset, at det enkelte Medlem ikke saaledes uden videre kan disponere over sit Sparekasseoverskud, til

hvem han vil. Han maa være bunden til de sædvanlige Arveregler, dersom han har Livsarvinger. Efter Loven maa hans Overskud i Sparekassen komme disse til Gode, og har han ikke saadanne, kan han ganske vist ved testamentarisk Disposition tage Bestemmelse derom, men det maa ske under de sædvanlige Testamentsformer. Jeg veed ikke, om man mulig har tænkt sig, at Sligt kan ordnes regulativmæssigt, thi der er overordentlig Meget overladt til Regulativet, men det forekommer mig, at, naar man overhovedet indsatte en saadan Bestemmelse, maatte man sørge for, at den var korrekt. Dette, at saa Meget er overladt til Regulativet, skal jeg iøvrigt ikke gaa i Rette med, thi jeg erkjender, at i en saadan Sag maa Meget være overladt til Regulativet, men jeg er enig med ærede Medlemmer, som have ment, at disse Regulativer burde ligge som Bilag til Lovforslaget saavel som de statistiske Oplysninger, med Hensyn til hvilke der er anført over, at man ikke har søiet dem til Loven. Dersom man fatter Mistanke om, at det har været den høitærede Regjeringens Hensigt, ialtsald har været dens Bihensigt, at benytte dette Lovudkast som et Agitationsmiddel, da er det ganske vist, at den høitærede Finantsminister selv vil faae nogen Skyld deri, og ligeledes de ærede Medlemmer af Høire, som have talt i denne Sag. Jeg skal erindre om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), da han forleden Dag havde Ordet, lod den Ytring falde, at det var tydeligt, at dette Lovforslag var generende for Oppositionen, og det var en Tanke, hvortil den høitærede Finantsminister ogsaa kom tilbage, idet han sagde, at han kunde ikke gjøre for, om dette Lovforslag kom ubeleiligt for Flertallet i denne Sal. Noget Saadant tror jeg egentlig ikke, det er rigtigt at sige, thi jeg kan ikke tro, at dette eller noget andet Lovforslag kommer ubeleiligt for den lovgivende Forsamling; det tror jeg paa ingen Maade. Det skulde da være den Omstændighed, der gjorde det ubeleiligt for os, at den høitærede Finantsminister fra første Færd af, allerede i sit første Foredrag, erklaerede, at han meget godt vidste, at dette Lovforslag ikke vilde gaa igjennem, og han gjentog dette i sin anden Tale endnu stærkere og endte sit Foredrag med at sige, at han troede, at Dødsdommen har været sælbet over dette Lovforslag. Det er ganske vist generende for os at drøfte Lovforslag, som ikke faae praktisk Betydning. Lovforslaget kan, som den høitærede Finantsminister udtalte sig, modnes til en Afgjørelse gennem en videre Behandling, men det er virkelig altfor